

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego CODE-X – zgłoszenie nr 17 893 826

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 lutego 2021 r. w sprawie R 208/2020-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- utrzymanie w mocy decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 28 listopada 2018 r. oddalającej sprzeciw wobec zgłoszenia unijnego znaku towarowego nr 17 893 826;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 30 marca 2021 r. – EurO3zon / ECHA**(Sprawa T-199/21)**

(2021/C 217/76)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: EurO3zon (Zemst, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci I. de Seze, F. Puel i L. Marchal)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności aktu, którym pozwana zawiesiła ocenę dokumentacji skarżącej dotyczącej substancji czynnej ozon (O_3) na podstawie rozporządzenia w sprawie produktów biobójczych⁽¹⁾ i połączyła to postępowanie w przedmiocie oceny z dokumentacją innego skarżącego; oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. W zarzucie pierwszym twierdzi ona, że pozwana działała ultra vires i nie była właściwa do wydania zakwestionowanego aktu, gdyż w braku odpowiedniego przepisu prawnego pozwanej nie przysługuje wyraźne lub dorozumiane uprawnienie do działania w dziedzinie oceny biobójczych substancji czynnych na podstawie prawa Unii Europejskiej lub do obowiązkowej wymiany danych.
  - Ponadto podnosi ona, że w przypadku uzasadnienia przytoczonego przez pozwaną w odniesieniu do zakwestionowanego aktu chodzi o dokument, w którym zaprotokołowano konsensus osiągnięty przez Komisję Europejską i państwa członkowskie zasiadające w Komitecie ds. Produktów Biobójczych; dokument ten nie jest właściwy ani pod względem merytorycznym, ani wiążący dla pozwanej.

2. W zarzucie drugim skarżąca twierdzi, że pozwana naruszyła zasadę pewności prawa i uzasadnione oczekiwania skarżącej.
  - W zakwestionowanym akcie nie został wskazany ani przytoczony żaden przepis prawa, który uprawniałby pozwaną do działania w sposób, jak to uczyniła.
  - Co więcej, zakwestionowany akt narusza uzasadnione oczekiwania skarżącej, ponieważ pozwana odchodzi w nim od wyraźnych prawnych i proceduralnych kroków przewidzianych w rozporządzeniu w sprawie produktów biobójczych, a w szczególności od przewidzianych w nim obowiązkowych terminów.
  - Zakwestionowany akt narusza także uzasadnione oczekiwania skarżącej z tego względu, że dokument przytoczony przez pozwaną jako uzasadnienie aktu dotyczy w rzeczywistości procedur i stanów faktycznych, które są nieistotne dla sytuacji skarżącej. Skarżąca podnosi również, że zakwestionowany akt powoduje brak pewności prawa dla podmiotów gospodarczych.
3. W zarzucie trzecim skarżąca twierdzi, że pozwana potraktowała ją w dyskryminacyjny sposób.
  - W jej opinii zakwestionowany akt prowadzi do tego, że skarżąca jest zobowiązana przestrzegać wymogów proceduralnych i terminów, których dochowania nie wymaga się od osób trzecich w porównywalnych sytuacjach.
  - Zakwestionowany akt skutkuje naruszeniem wyłącznych praw skarżącej do informacji zastrzeżonych i ich wykorzystaniem na rzecz osób trzecich bez rekompensaty finansowej; takie postępowanie nie miało miejsca w stosunku do osób trzecich w porównywalnych sytuacjach.
  - Ponadto skarżąca zarzuca, że poufne informacje handlowe zawarte w jej dokumentacji dotyczącej substancji czynnej zostały udostępnione osobom trzecim bez jej zgody i bez zobowiązania ich do zachowania poufności; takie postępowanie nie miało miejsca w stosunku do osób trzecich w porównywalnych sytuacjach.
4. W zarzucie czwartym skarżącym twierdzi, że zakwestionowany akt nie zawiera uzasadnienia, ponieważ nie wskazano w nim w jasny i jednoznaczny sposób rozumowania Agencji, który umożliwiłby skarżącej zrozumienie powodów przyjętego środka i pozwalałby właściwemu sądowi na dokonanie kontroli.
5. W zarzucie piątym skarżąca utrzymuje, że pozwana, wydając zakwestionowany akt, naruszyła zasadę proporcjonalności, ponieważ nie prowadzi on do podjęcia odpowiednich kroków służących osiągnięciu uzasadnionych celów przyświecających temu aktowi i wykracza on poza to, co jest konieczne do ich osiągnięcia.
  - Co więcej, zdaniem skarżącej środki wynikające z zakwestionowanego aktu nie są najmniej uciążliwym środkiem pozwalającym osiągnąć przyświecające mu cele.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. 2012, L 167, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 29 marca 2021 r. – JS / EIOD

(Sprawa T-200/21)

(2021/C 217/77)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: JS (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Champetier)

Strona pozwana: Europejski Inspektor Ochrony Danych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji EIOD z dnia 18 stycznia 2021 r. oddalającej skargę złożoną przez skarżącego;